

51. Svek utan motstycke

Någon ordning och rättvisa får det vara även för företagspirater, klippare och kapitalister i allmänhet, när de ska göra affärer med oss innovatörer och entreprenörer. Vi står på samhällets sida och medverkar till välfärden.

Jag har i föregående avsnitt ganska ingående redovisat hur jag blivit bemött av Håkan Nordquist och Företagskapital AB/Stiftelsen Småföretagarfonden (nedan HNF) och deras agerande för att komma över System 3R-koncernen utan ett normalt förvärv.

HNF utsatte mig och mitt moderbolag System 3R Holding AB för svek utan motstycke. Under hot om konkurs fick de mig att underteckna deras ensidigt producerade avtal (klippt och klistrat inom bankens lokaler), [bilaga 13](#), avsnitt 25.

HNF hade då bakom ryggen på mig träffat ett hemligt avtal med bankerna den 3 dec. 1993. Där stod att de skulle förvärva samtliga aktier i mitt hundra procentigt ägda moderbolag System 3R Holding AB direkt från mig, [bilaga 12](#) punkt 3.1, avsnitt 25. Detta avtal fick jag ta del av först den 22 november 1994, dvs ett år senare.

HNF intygade till och med falskeligen för bankerna den 28 januari 1994 att jag hade biträtt detta för mig okända villkor, vilket självklart är en omöjlighet. Intyget var falskt med syfte att vilseleda bankerna, [bilaga 20](#) punkt 9,1, avsnitt 29.

Sanningen är att HNF aldrig förvärvat en enda aktie i Holding. Det bekräftas också av aktieboken för Holding som är vår gemensamma rättshandling om ägandet, [bilaga 60](#), avsnitt 43. Ej heller finns det några köpeavtal, aktieöverlåtelseavtal eller någon giltig fullmakt mellan mig och HNF's enskilda individer. Det är ställt utom allt tveivel att de aldrig ägt en enda aktie i Holding. De har definitivt inte haft någon laglig rätt att avveckla tillgångar i mitt Holding, dvs de immateriella rättigheterna (patent, varumärken mm) och aktierna i International.

Håkan Nordquist lämnade kort efter stölderna, i ett brev till mig, följande förklaring till varför de svek den träffade överenskommelsen om vardera ett tredjedelsäande i International, [bilaga 98](#), avsnitt 50 punkt 3, citat:

"Ditt krav att få behålla en tredjedel även efter en rekonstruktion med nyemission skulle innebära att Företagskapital och jag de facto skulle skänka Dig en tredjedel av vår nyemission. Vi har inte varit beredda att göra detta."

Denna s.k. förklaring avslöjar att HNF var och är totalt okunniga om de immateriella tillgångarnas värde. De valde en kamouflerad stöld utan någon som helst respekt för mitt ägande.

HNF var väl medvetna om att jag privat hade förvärvat samtliga immateriella rättigheter från Holding för att skydda företaget mot vanskötsel och illasinnade krafter inom de krisdrabbade bankerna. Dessa rättigheter skulle återgå till Holding och utgöra min insats för mitt/Holdings fortsatta deläggande i International, [avsnitt 27](#).

Utan min medverkan, utan min kännedom, sålde HNF de immateriella rättigheterna till International för 17,500.000 kr. 15.537.000 kr återfördes sedan som koncernbidrag till International, [bilaga 99](#). Detta innebär att jag fullföljde min del av överenskommelsen om mitt/Holdings fortsatta deläggande i International. Transaktionerna skedde i slutet av 1993 efter ett beslut i den ej beslutsmässiga styrelsen, [bilaga 16](#) avsnitt 27.

Att tala om att "*skänka Dig en tredjedel av vår nyemission*" är skamligt och bedrägligt. De facto är det jag som blev bestulen på min tredjedel. Jag hade ju fullgjort mitt åtagande som ägare till Holding genom koncernbidraget på ca **15.5 Mkr**. HNF skulle vardera tillföra 10 Mkr genom en nyemission, vilket var vår överenskommelse. Denna nyemission skedde först i slutet av februari 1994.

HNF förde hemliga förhandlingar med bankerna, förhandlingar som grundades på att de immateriella rättigheterna skulle överföras kostnadsfritt från Holding till International. Därefter skulle HNF förvärva aktierna i International för 1 kr, se [bilaga 9](#), avsnitt 23. Allt detta skedde trots att jag ägde Holding till hundra procent.

De immateriella tillgångarna som jag ägde via Holding var helt avgörande för ett igång varande företag som System 3R. I mitt fall finns det klara bevis för att HNF avsiktligt i de hemliga förhandlingarna med bankerna ställt krav på att de immateriella tillgångarna skulle överföras vederlagsfritt från Holding till International, se [bilaga 9](#), avsnitt 23.

I det hemliga avtalet som hade upprättats under hösten 1993 gällde följande villkor vad avser de immateriella rättigheterna, [bilaga 12](#) punkt 3.2, avsnitt 25, citat:

"Nordquist och Företagskapital skall tillse att de för International nödvändiga patent- och övriga immaterialrätter som ägs av Holding kostnadsfritt överförs till International,"

Bankerna träffade alltså avtal med tredje part som utan kostnad skulle lägga beslag på de immateriella rättigheterna. Det strider mot pantsättningsavtalets villkor om vård av pant. Sparbanken tog konsekvensen av detta genom en kostsam förlikning, [avsnitt 19](#).

I det avtal som HNF påtvingade mig, efter att det hemliga avtalet hade undertecknats, ställdes följande krav på mig, [bilaga 13 §6](#), avsnitt 25, citat:

"BR överlåter till System 3R International AB samtliga immateriella rättigheter såsom produkter, patent, firma 3R, varumärken samt koncept inarbetade och använda inom koncernen System 3R vilka fn innehar..."

HNF hade försäkrat sig med både livrem och hängslen. I avtalet med mig var det jag som var ägare till de immateriella rättigheterna, i avtalet med bankerna var det Holding. Oavsett vem som var ägaren, jag eller Holding, så var det tillgångar som stulits från mig som innovatör och entreprenör utan någon som helst ersättning. Därtill konfiskerade HNF den royalty på 3% som International erlade löpande till Holding, grundad på omsättningen. Detta är fakta som inte går att komma runt och jag kan inte tänka mig ett större svek.

HNF hade givetvis ingen rätt att föra förhandlingar med bankerna om mitt ägande av Holding och dess tillgångar då ingen part hade fullmakt från mig som ägaren. Det finns inga förvärsavtal eller aktieöverlåtelseavtal, vilket leder till slutsatsen att det har skett en ren stöld.

HNF's stöld av samtliga mina intellektuella tillgångar och mitt företag System 3R, utan ersättning alls, kändes som en ren avrättning.

De ville att jag för alltid skulle vara död och begraven som entreprenör för att inte kunna ställa mina rättmätiga krav på en skälig ersättning.

HNF ställde t.o.m. in utbetalning av mitt avgångsvederlag, [bilaga 13 §9](#), avsnitt 25. De hade själva genomdrivit detta mot bankernas vilja, se [bilaga 98 punkt 7](#) avsnitt 50, kanske för att de hoppades att det skulle hålla mig lugn. De påstod att jag hade varit illojal mot avtalet. Vilket avtal? Även polisanmälan mot mig var ett försök att tysta mig, [avsnitt 44](#).

HNF kommer dock aldrig att lyckas med den slutliga avrättningen. Jag fortsätter att hävda min rätt till ersättning för stulen egendom. Håkan Nordquist är, som den drivande kraften, ansvarig för att ställa allt till rätta grundat på fakta. Fortsättning följer.
Börje Ramsbro

Innovators matter more than ever